

Ha 36:2

Lernb. 1 Pris. 1945
redyt. 10 sh.

"Hedens" pansar.

Vi är pansarkämpar, pansarkämpar ifrån Ljungbyhed,
där vi drillas och jagas efter militärisk sed.
Vi får springa, krypa, åla fram tills kroppen går ur led,
och en sjukskriven eld i öppantår ved!

Refr: Upp ur sängarna nu, upp ur bäddarna nu,
och vi ramla ur glafen med enbens och med ett puh.
sen pyjamasen å och kalsongerna på,
och så börjar en arbetsdag så grå!

Vår kapare är bra, han tar emot oss varje dag
för att ge oss en skopa av vad sort han råkar ha.
Lite ros och lite ris vi får på många sätt och vis,
sedan går vi att idka exercis.

Refr:.....

För att kunna sköta pansar blir man övad med karbin,
varför ej ge oss lansar för att få kontrasten fin?
Det som kallas pykv ha vi blott hött talas om,
ända sedan till Ljungbyhed vi kom!

Refr:.....

Om vi inte får nåt pansar vill vi slåss med vad vi får,
vi är ej de som dansar om en främling drallär slår.
Skall här dansas efter pipa, skall det vara svensk musik,
och vi dansar till dess vi bliver lik!

Refr:.....

Sjätte kompaniet skall kämpa, om det kallas ut att slåss,
låt oss svära, att ingen fiende skall krossa oss,
ty när fosterlandet kallar glömmas möder och besvär
Sveriges frihet det högsta för oss är!

6. pykvemp marschvisa.

Uppå våren -44 nåddes "heden" tralala,
vilken hed tralalala? Ljungbyhed tralalala.
Ett farvär, det bar iväg, du har väl inte glömt, o säg,
morsäns sista ord: Lev väl!

Där stod Ida och Axel, broder Sven,
stora syster och så min lilla vän.
Loket frustade och pustade och ville dra åstad,
och drog bort med stackars jag.
Snart så började Halta Lottas krog,
sorgen glömdes när bästa visan slog.
Det var en två, tre,
vem som helst fick vara med
årsklass 1943!

Sommarn gick, vi inblick fick i krigets lek tralalala,
vilken lek tralalala? Krigets lek tralalala!
När som flögets då det gjordes livet alltför surt för oss,
fick vi rast och tog ett bloss.
Där stod kaparen med sin adjutant,
stabsfurir, laguff, en arg sergeant.
Och det drillades, korpralen hördes skrika ett givakt,
rär vi marschade förbi i noggrann takt.
Kaparn tycktes med marschen ganska nöjd,
sången klingade högt mot himlens höjd.
Det var takt och pli
på vårt sjätte kompani.
Vi gick fram med kläm och energi.

Snart i fält vi drager ut, vi tjänat slut tralalala.
Mera krut tralalala! Ge salut tralalala!
"Hedens" flickor ta det hårt, att skiljas är ju alltid svårt,
ingen vet hur sen han får ta.
Där står Ada och Eva och Kristin,
Margareta och Helga och Katrin.
Motorn rusade och dyngkaskader stod i högan sky,
rär vi dundrade igenom deras by.
Men vi tänkte på Halta Lottas krog,
sorgen glömdes när bästa visan slog!
Det var takt och pli
i vårt sjätte kompani,
som drog ut med kläm och energi!

Persson, Dalc, Håkeröd

Fran Gunnar

Sjätte kompaniet på
kompaniet den 11 Mars 1945

Beredskapsskiss

Ha 36:3

Jag är ännu en yngling mitt tycke det är,
att tjäna mitt fädernesland,
det är ej med det bästa att tjäna militär
och att bindas vid krigslagens band.

Kronprinsens husar har jag tjänat två år,
om ett år är det äntligen slut,
man får mycket försöka men lära man får,
bland annat dock att veta hut.

Jag står ensam i världen förutan en vän,
en flicka som skänker mig tröst,
ingen lever så lycklig och glader som den,
som kan trycka en vän till bröst.

Får jag leva ett år och en flicka jag får,
vill jag skynda som fågeln till bo,
för att skaffa ett hem där alls tvång icke når,
och för framtiden leva i ro.

Sen vill jag fråga min flicka om villig hon är,
att räcka mig trofast sin hand,
jag sedan i världen ej mera begär,
blott att knyta vår frmtida band.

Nu i dikten jag skildrat min ungdom för er,
här jag målat mitt frmtida hopp,
med de sorger som hjärtat och tanken oss ger,
och som blandas av kärlek och hopp.

Och nu mina vänner jag säger farväl,
kanske träffas vi åter en gång,
uti dikten där jag med en gladare sång,
kan få sjunga med jublande själ.

Skegrie den 15 december 1918.

Gerda Persson

*fatt beten av Herman Andersson
Månsbohus hemmet.*

Stockholm 1979-11-21

Leenart Kjellgren

Översänder grammofon skivorna och
viskasset, det är bishäftet som vi
ska göra lite fylligare med melodi-
stämman och lite historik om bisorna.
i samarbete med armémuseum.
Allt arbete med skivorna har
grabbarna gjort själva både
arrangemang, inspelning, utgivning
och försäljning. Skivorna har sålts
för militära förband runt om i
landet. Jag har hjälpt till admi-
nistrativt.

Har kontaktat Svenskt Visarkiv och
fått löfte om hjälp även där.

Själv är jag Ingl:are 1937-74.

(Pensionerad som fartykskare 1974) Ingl:s
visor känner jag något så när till
men eljest är de skult. som Du
ser på listan jag medsänder.

Hoppas Du tycker om våra skivor
och kan hjälpa oss något, fast
jag har förstått att det är svårt,
med utgifter om bisorna.

Med de bästa hälsningarna

Karl och Kerstin

PS.
Allt material får
Du behålla.

KAPTENEN HETTE ILSKEN

KOPRALEN HETTE BOM

År artonhundraförty till Moahe jag geck,
med mode uti bröste och en matapåse feck
och vita blaggarnsböxor och myssän satt på sne
och sex rixdaler banco, och tuggebus därte.

Kung Karl den unge hjälte, han stod i rök och damm
så sjöng helä vägen tills te hea vi komm fram.
Löjtnanten förde in oss, uti en grann barack
och där satt Pär i Backa, och Jöns, och spelte knack.

Med kräseligä rätter, ett bord fullproppat var,
jolphäron, krösamos och en äggekaka rar,
och smör uti e bytta, och rökta lammelår,
och brännvin i en lägel, där feck vi ta en tår.

Så feck ve ungjeformer mä blankä knappär i,
geväder, köpparflaskör, bajonett å kniv, å ske,
tölv örö den som rökte, att köpā säg kardus,
sex örö feck dom annrä, som villa tugga snus.

Kaptenön hettö Ilskän, korpälön hettö Bom,
serschantön hettö Triiskän, löjtnantön hettö From,
om mäg så sa kaptenön, så här te länsman Sääf:
"Den där mä röa skallön, bestämt skä hetä Rääf."

Så feck ve exircerö å slöss emot varann,
och gno i skog och märk, så svettön av öss rann.
Dänn som va värscht å löpä, feck säg en "knapp i väst",
män dänn som sist va frammä, feck bums burdus arräst.

Nu äre slut på mötö, på massäck och exirs,
nu kan ja'skjuta bom, å prick, å slöss på aälä vis.
Om ryssön skullö kommä ä börjä kråma sej,
så äre int så falet, för skrik då fort på mej.

Beväringsvisa från Mohed omkring 1840.

Upptecknad efter Erik Wahlman (Erk Ols-Erik), Nybo, S. Valbo.

Där stod tre studenter vid
kröken och flinade alla de tre
Och kände och skreko hör göt-
ken Och alla så Trallade de
Tra-la-la-lalla. C. s. v.

Bond-Permission.

En afton jag stod utanför,
baraoken med mössan på
naken O kappan på axel
och aftonsignalen den god
sista ton ja då var det slut
på min Permission
II v

Men afton var härlig, å.

jag nu fundera Om jag inte
kunde bli fri lite mera
Så kom det ett bud från
himmels tron. Jag kunde ju
lätt ta Bondpermission
III

Beslut och handling, nu
genast jag földe och tåtor
kring mig, min kappa jag
höjde sen vande jag ryggen
derikt mot kasern och glader
att jag Tagit Bondpermission
III v

På Storgatan neder jag strax
promenerar där möter jag hen-
ne, behöfs väl ej mera jag kän-
de mig lyftad till himmelens

Tron ditt jag mitt i natten
tagit Bondpermission.

Utti bersän, ibland buskarna
så gröna där sutto två hjärten
i kvällen den sköna jag
kviskar till henne med bro-
derlig ton ditt nästa kväll
också tar jag Bondpermission.

Men tider och tiden flyr bort
med varandra nu måste jag
hemåt så vandra men vaktens
han skrek att min höga ^{person} ~~person~~
Här släpper ingen in som har
Bondpermission.

Men morgon därpå, då ropas
mitt namn af Kapten jag
hörde nu riktigt jag darrar
upps med dig befälhåparen röt
är det skuk och fasan att
så mitt i natten ta
Bondpermission.

Så straffet det fick jag det
alla i kannen men vet ni
godt folk jag varnar er
alla att om flikas det kom-
mor en hel millian tag
alldrig på natten nan
Bondpermission

27. Holmström Repringshus
den 20/2 1907 Afföringsdag.

Artillerist-visa.

Vers.1.

Här skall ni se en glad artillerist,
som inte sorgen klagar.
Som ej sitt lefnadsmod har mist,
trots hårda kommislagar.
Hvad hjälper det se ledsen ut,
ej fortare går tiden.
Vår värfningstid den tar väl slut,
den är ju snart förliden.
Trots kommistvång, en munter sång,
hugg i med friska tag,
Så kommer nog till sist en gång
"Frihetens dag".

Vers.2.

Jag svärmat har liksom ett bi,
för alla flickor söta.
I synnerhet i parken vi,
hvarandra har fått möta.
Uppå en bänk vi satt oss då,
och sett på himlapällen.
Ja det är fan så skönt ändå,
i sjukhusparken om kvällen.
Trots kommistvång, en munter sång
"Frihetens dag".

Vers.3.

Hurra, hurra ett glatt humör,
vill mer än guld jag skatta.
Af allt hvad oss bekymmer ger,
det lär oss blott att skratta.
Ej sorgsna dagar mer jag har,
jag tömmer glatt min liter.
Till dess den dag jag avsked tar,
af alla Carlsborgsiter.
Trots kommistvång en munter sång,
hugg i med friska tag.
Så kommer nog till sist en dag
"Frihetens dag".

Karlsborg den 28 nov. 1904.

Robert Vassén.

Volontär af första komp. N:r. 24.

Husar - Visa.

Vers.1.

Om ni nu lyster höra,uppå en enkel sång,
den skall ej blifva tråkig,ej heller blifva lång.
Den handlar om en yngling,som tjänat har husar,
och sitter i aresten,i tretton långa dar.

Vers.2.

Om någon lyster veta,hvarför jag sitter här,
jag har ej stulit penningar,och därför straffad är.
Men se bönderna har jag klämt,och därför är jag stämd,
och detta allt betalar jag,med kronor nittiofem.

Vers.3.

Här sitter jag insperrad,som oxen i sin bås,
för fönstren är det galler,och för dörren är det lås.
Men en knaber eller två,genom galleren jag får,
utaf en liten flicka,som om natten till mig går.

Vers.4.

Men bojan går väl sönder,och fågeln flyger ut,
jag gångar då till staden,och tar mig där en sup.
Sen i flickans hulda barm,får jag hvila på dess arm,
och trycka på dess rosenläppar,få en kyss så varm.

Vers.5.

Om någon lyster veta,hvem visan diktat har,
en rasker sjöman,som tjänat har husar.
I aresten nummer sju,uti staden Örebro,
där står mitt namn graverat,uppå väggen må ni tro.

Carlsborg den 25 sept.1905.

uppt. C.J.Johansson.

Kustartillerivisa.

1.

Hör gossar jag nu stämmer upp en liten livad bit
så många som vill höra så får ni titta hit
sed den dikt-rader är om kustartilleriet här
uti Karlskrona stad där mången gosse är så glad.

2.

Det den visan nu rör mest det är beväringmän
som den trettionde september får glada fara hem
från kapten och löjtnant, från korpral och sergeant
kors i alla mina dar koss va de ska smaka bra.

3.

Om morgonen precis när som klockan slagit fem
då blåses reveljen vi få nu upp med en jäkla kläm
tvätta, kamma upp vårt hår pussa stöpar och skor vi får
så att de blanka skiner för annars kasserade vi dem får.

4.

Och sen uti en hast vi uppställas på vår gård
för att hålla korum och sjunga vi får
din klara sol går åter opp och sen marchera vi i tropp
vanlig march till våra bord och få kaffe med dopp.

5.

Varje morgon vi gymnastiken ha
det kan jag icke säga utan den är ganska bra
vi får springa på tå vi får bommarna gå
och sedan uti ledet vi sträcka upp oss får

6.

Här finns både förste och andra bataljon
och vi vet väl alla hur vi skall klara en kanon
ja i en hast det får gå så att vi kunna klara henne få
och under manöver sen vi bakom henne får stå.

7.

Och på kommandooddet som ljuder högt Cragat!
då tror jag icke här är någon som kan bliva lat
då föreställa vi oss här att ryssen på oss kommen är
och då skall vi genast visa oss som en svenske militär.

8.

I september månad vi mobiliseringsövning ha
och icke ryssen på nåt jäkla vis kan Sverige ta
vi skjuter honom ned båd till sjöns och till lands
hans stora fartyg sänka vi och det går med en glans.

9.

Hör krigare och svenska män när det blir den minut
att i vårt kära fosterland ofrid har brutit ut
sådan jämmer här skall bli i varendaste by
och ömkligt blir att höra på en sådan bondegny.

10.

Men stackars våra kronovrak som hemma då får gå
ibland de svenska flickor och alla barn de små
de nog för dem blir svårt de sig ej försvara kan
ej heller kan de strida för vårt kära fosterland.

11.

Då skall ni nog få se hur det skall för dem tillgå
de krypa ner och gömma sig uti en liten vrå
de tänka då att fienden han så snart dem hitta kan
men när stridenden tar slut så krypa de så långsamt fram.

12.

Ja vill ni veta vem diktaren han är
så är det en beväringman han på Hästholmen är
en speleman det är på sin fiol han här kan dra
och stämmer upp en liten vals när han är riktigt gla.

1.

En liten visa jag för er vill sjunga
den kanske inte intresserar er
ty visan är ju endast för de unga
men kanske nån till deras hjärtan ser.

2.

Jag har en vän, en som jag ej kan glömma
så länge jag inunder ~~vår~~ solen går
men när jag en gång skall i jorden gömmas
kanske jag lön för mina synder får.

3.

Jag är en krigsman om ni önskar veta
vem detta är som visan diktat har
den ej på samvetskval behöver leta
som sig förälskat uti unga ~~år~~.

4.

Min flicka älskar jag som far och moder
så länge jag vid hennes sida går
men så till Ljungbyhed vi hade order
att rycka hän jag det i minnet bär.

5.

Jag där en annan flicka lärde känna
en som mig älskar mera än ni tror
jag hennes namn för er väl borde nämna
det Bertha är hon uti Bonarp bor.

6. Hon mig har skänkt sin själ sitt unga hjärta

hon lovat har att bli min unga brud
hon anar ej den rysligt stora smärta
som hon får känna blott för mig och Gud.

7.

Hon är lycklig när jag henne trycker
intill mitt bröst och viskar du är min
hon alltid säger: nu jag just mig tycker
mig gå i himlens sjunde våning in.

8.

Hon är ett barn hon fyllat femton åren
hon likväl älska kan på riktigt vis
och skön hon är som själva gyllne våren
och glad och trevlig söt och fin och nätt.

9.

Och henne träffar jag var lördagafton
då jag till Jägersborg till dansen går
jag henne träffa får det är ett faktum
och ingen annan jag till dansen går.

10.

Sen går hon hem det lilla kära barnet
stödd på min arm hon pladdrar och är glad
ack om hon anade det falska garnet
som är för henne utlagd likt ett blad.

11.

Hon tjänar bönder så hon själv berättat
i detta liv hon ej förälskad är
men hon kan laga mat potatis sätta
sen just ej mer af lillan jag begär.

12.

Men om hon visste vilken skurk jag vore
hon ledsen blev det kan man lätt förstå
jag syndfull är förlåt mig Gud den store
ej ensam jag i lifvet vandra må.

13.

Tänk om min rätta flicka detta visste
hur trolös hennes ende vän det är
hon likt en skuta säkerligt förliste
och aldrig mer min älskling kalla här.

14.

Mitt namn ni säkerligen all känner
i alla fall jag nämner det för er
det Oskar är jag tjänat har vid gardet
i trenne år och ändå litet mer.

15.

Ett slut på visan borde jag väl göra
det borde varit gjort för länge sen
jag ville blott ett ord om kärlek röra
men nu ej mer därför jag slutar här.

1.

Jag har ej papper ej heller penna
här inne i denna mörka cell
men jag får dikta sen får jag skriva
när jag blir fri uppå lördagkväll.

2.

Här i en cell jag så ensam sitter
långt ifrån ljuset och från Guds natur
jag vill ej klaga fast dessa dagar
de döma människan likt ett djur.

3.

Jag vill er varna för att er värva
för diciplinén är hård också
civila livet jag vill ej klandra
ty friheten är ljuv ändå.

4.

Vill ni nu veta varför jag här sitter
så är det för att jag tog en klar
ty brännvinståren den är den enda
som sätter liv i en skånsk husar.

5.

På flera veckor jag ej s tt annat
än himmelen och Ljungbyhed
om lördagskvällen när jag fick brännvin
krevera hjärnan som en torped.

6.

Tänk så sorgeligt p flera veckor
jag ej har smakat en brännvinstår
och när jag fick en så kommer myran
du genast hem i baracken går.

7.

Då fick jag höra de ljuva toner
som Karl Bernt på fiolen slår
jag gjorde helt om jag gjorde höger om
och sedan ner mot markisen går.

8.

Då kommer myran för andra gången
jaså du vägrar att lyda mig
går du ej hem till baracken genast
så i arresten jag sätter dig.

9.

Den tredje gången jag måste lyda
jag genast hem till baracken gick
där fick jag ligga liksom en fånge
för trevligt jag ej den kvällen fick.

10.

En gris har dagligen halm i stian
men vad har jag arma kreatur
en slum att sitta i som barn i blöjan
mitt ljus är intet o arma djur.

11.

När jag blir fri från regementet
jag långt bort uti världen far
då skall jag köpa en stång järnills plåster
som gamla värken ur kroppen drar.

12.

Vill ni nu veta vem visan diktat
så haver det en skånsk husar
hans namn är Gustav, från Munka Ljungby
han satt på svarta i alla dar.

13.

Tycker ni att visan ej passar
så kasta bort den och skriv en ann
sen får ni lära er tillaatte skriva
och se om bättre ni dikta kan.

Vad jag vet om visorna:

- † 1. Gamla Laxö-visan: Se omslaget till Beväringssången
2. Blanka gerär — 4 —
3. Madelon — 4 —
4. Nya Laxö-visan — 4 —
5. Här jag kom till Hea — 4 —
6. Sjung med kamrat: Skrevs i början av beredskapen
7. Kapteinen är en stilig kare: Ingenting
8. Grambamboli: — 4 —
9. Ferdinand: Av Pim-Pim i Blandaren i början av 1940-talet
10. Vi är svenska beväringssoldater: Ingenting
11. Bröder viljen i gå med oss: En visa från England.
12. Kalmare-visan: Ingenting
13. Bohuslänningarnas klang- och skålvisa: från början av beredskapen (T17)
14. Beväringssvisa 1895: Ingenting
15. Säkert är att Norra Skåningarna: Ingenting
16. Krigarn vilas sig: Ingenting
17. Ja här få vi marschera: Ingenting
18. Ögon blå: Ingenting
19. Karlsborgsvisan: — 4 —
20. Bockaruss Paradmarsch: Från 1930-talet.
21. Döds dansen: Ingenting (Frödingssången?)
22. Söderkisen: Ingenting

Men än jag måste stanna en månad och trä är
15

Nu slutar jag min visa om mina flydda dagar
Och slut för denna gången men när jag en gång
Gjätt ut vid garndörren en bättre sång ni får
Och gladare bli tonen jag hoppas ni förstår.
Hultförfassan

Helsingborgsvisa

Det är ju ganska troligt i staden Helsingborg
För där fins krogar och det vid alla torg
Ja där finns stora hoteller ja där finns även små
Så att man kan bli serverad så att det kan förstås
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
2

Den allra första krogen ströc intill var kasern
Där gulben själv serverar den kallas för sirän
Har ju bara filrör men det får ju gå an
För det är många knutar som är löstiga ibland
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
3

Till krogen som vi gingo komraten Brandt och jag
Den kallas gröna lunden där finns folk av alla
slag

Där finns bönder och bonddrängar och husarer liksom
Men när de blir på kulan till de till skapen därifrån
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
4

Det var en fredags afton då jag gick ut i stan
För ett sällskap hade det var en livad fon
Vi drack för litet brännvin vi fulla blev som svin
Och så vi tyckte i varje förster satt en kanin
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
5

Hera mot kasernen kryssade det fortaste vi kan
På näsar flög vi även det ej förnekas kan
Men längre ned i stan stod två sevilla i ett hörn
Se upp två djäfla bönder annars för ni en tön
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
6 Men broder min kan sades så här du bör se upp
Ur vägen annars satan kan springer i galopp
Dig frassar bäst där hemma att ligga hos din far
Du springa ut i staden och slåss med en husar
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis
7

Men när jag mig vänder om en syn jag för mig såg

Ly efter mig polisen i träck galopp kan lag
Med magen när motmarken sås grikt flög om
Ä du gamle satan så tänkte jag på spräng
Hurra för Helsingborgs polis är bra på många vis.

Trulskärad den 14 Feb 1919 Knut Svensson

En sjömans begravning
Lakta över mörkblå vågor
Glider skeppets stolta stam
Och i österus purpurvågor
Blickar dagens gryning fram.

Allt ombord är tyst och stilla
Allting har sin jämna gång
Rörelset hördes endast drilla
Ingen munterhet och sång

Nu hördes ropet
Inura akterna back
Och på halva stängen
Skeppets sorgflagga opp

En man skall överlämnas

Att en kall och dyster grav
En yngling som har blivit lemnad
Och av doden sopas bort.

Ristan den i ordning göres
Enligt gammalt sjömans bruk
Och till relingen den föres
Endast gjord av segelduk

Ingen fader eller moder
Fälla tårar vid hans grav
Ingen syster eller broder
Sorgebudet än vet av

71 Ingen ros eller och ingen tillja
Inycka skall en sjömans grav
Vågor gå och vågor komma.
Skeppet gungar av och an

Vila djup i fädens dalar
Waggad utav vågors gång
Wi detta för en bud om talar
Att vi begraft en hjärtans vän

82. Kroken.

1.

Nu jag hamnat har i kroken, kroken
jag har skött mig som en riktig knöl,
riktig knöl, fätten skamfläck
i förhållningsboken, boken
jag får ingen permission till
jul, sicken jul.

2.

Nu jag sitter fingen ut i buren,
buren och har tråkigt
utav bara ---, bara ---,
ej en skymt jag ser utav
naturen, kuren, ej ett
ord jag hör på hela dan,
hela dan.

3.

Ingen ---- anar vad jag lider,
lider hela dagen får jag
hungrig gå, hungrig gå
och om natten maran hon
mig rider, rider ej
en blund jag i mitt
öga får, öga får.

4.

När som andra öl och porter dricka,
dricka uppå flottans maketeri
teri får jag sittai ett
hörn och nicka, nicka
med ett gammalt krus med
vatten i vatten i.

5.

Gång på gång jag fattar
vatten kruset, kruset
dricker alla kommisjudars,
judars skål går sen tungt
och sover av mig ruset,
ruset när jag druckit
mera än jag tål,
än jag tål.

6.

När mitt straff en gång
har tagit ända, ända
och jag blir befriad från
arrest, från arrest skall
jag åter till kassernen
värda, värda mager
som en gätnat åkarkamp,

åkar kamp.

7

Då skall jag med brutna
krafter blek som döden,
döden åter lämna detta
----- hus, ----- hus, aldrig
kan jag nå sin glömma,
glömma, kölden, hungers-
nöden och mitt gamla
vattenkrus, vattenkrus.

Slut.

83. Varför jag kysste dig?

Många flickor små har jag träffat på
i en fönstersmyg, jag tror för min del
att mitt enda fel är att jag är blyg.
Tänk när du och jag träffades en dag
på vår första bal nästa morgon hade jag
ju bara samvets kval:

Ty

Varför jag kysste dig utan för din port,
varför, det vet jag ej för det gick så fort.
Vi sto' där och to' där
i mörkret godnatt, och utav allti hop
så minns jag bara att du la' så tyst och still
armen om min hals, men hur det sen gick till
vet jag inte alls. och om någon frågar mig
om det där, så vet jag ej varför jag kysste dig
utan för din port.

Var gång jag är kär går det jämt så där
utan att jag vill. Kyssar är min sport
och varenda sort kan jag utan till.
Att kanhända jag också kan va' svag
är nog ganska sant senast nu i förgår kväll

Text till LP-skivan Revingerapsodi

TVEDÖRA-VISA

När tjugo år vi fylld
då blev vi skrevna ud.
Vi skulle te Tvedöra
o lära veda hud.
Så fick vi dra ästa
om de skulle vara bra.
Koss for tusan i våll
koss for tralalalala,
så fick vi dra ästa
om de skulle vara bra
Ja! Vi dro ästa
bå Jins o Per o ja.

Som vi nu va uppställda
kom där en löjtnant
han oss börja räkna
ifrån man te man.
Anners Nelsen e du här?
Ola, Tröls, Jins o Per.
Koss for tusan i våll
koss for tralalalala,
Anners Nelsen e du här?
Ola, Tröls Jins o Per.
Ja! Vi e alla här
skreg ja o Jins o Per.

Så gick vi te förrådet
o fick voss vars en rock
o ett par gråa böjser,
en kanna me ett lock.
Te försvara våra liv
fick vi alla vars en kniv.
Koss for tusan i våll,
koss for tralalalala,
Te försvara våra liv
fick vi alla vars en kniv.
Ja! Vi fick en bra
Jins o Per o ja.

Så kom där en stångkoppel
stälde voss i ra.
knoga voss i ryggen
o sa: faen ska er ta.
Hör nu, fram litta där,
o tebaga litta Per!
Koss for tusan i våll,
koss for tralalalala,
Hör nu, fram litta där,
o tebaga litta Per!
Ja, vi måtte flyttas voss
bå ja o Jins o Per.

Sen hade vi den äran
o tacka vår löjtnant
for han lärt voss exera
o marschera så galant.
Så sto vi i en ra
o så skreg vi hurra!
Koss for tusan i våll,
koss for tralalalala,
Så sto vi i en ra
o så skreg vi hurra
bå Jins o Per o ja!

SÅNG TILL REVINGEHED

Vi ha kommit ifrån Ystads gamla stad,
från dess gator och dess gränder, torg och hus.
Avsked ha vi tagit av dess strand och bad,
sagt farväl åt sommarsand och vågors brus.
När den ekade, signalen, gick vi med.
Bortom fagra Fyledalen bar vår led,
genom Öveds gröna skog
sjungande vi framåt drog,
för att stanna på vår vackra, gamla hed.

Här har skånska mannar ifrån far till son
ärligt tjänat konung och sitt fosterland.
Villigt ha de alla dragit hemifrån,
för att knektar bli och med gevär i hand
lära exercis och skjuta, gå i led,
för att, om den skulle sluta landets fred,
bliva kända krigarmän,
som kan gå mot fienden,
samlas under fanor på vår stolta hed.

Vardagslit och släp det bjudes här nog mest
ifrån tidig morgon hela dagen lång.
Men ibland så kan det spelas upp till fest
av trumpet och horn och vid trumvirulars gång.
Packningarna och gevären läggas ned,
och bekymren och besvären följa med.
Det blir gille, skämt och snack
uti mässar och barack.
Glädjen blommar upp på kär och gammal hed.

Men vid sången och vid festpokalens glam,
där var munterhet och glatt kamratskap rår,
stiga alla gamla minnen stilla fram,
minnen ifrån ungdomsår och flydda år.
Hör hur ekarna de susa! Minns och dröm!
Allt det glada och det ljus tag och göm!
Det är gott att föra med
minnen ifrån gammal hed,
då du stretar fram på livets strida ström.

Nu står heden full av dofter utav ljung.
Sommardagen möjnat över skog och mark.
Ljöhörd stämning griper gammal eller ung,
när han vandrar på den solskensbrända mark.
Våra hurrarop de bryter hedens fred.
Så är glad och så är nyter krigarsed.
Töm pokalerna vi har!
Blås, trumpetare, fanfar,
blås fanfarer för vår vackra, gamla hed!

NÄR SOM JAG KOM TILL HEDEN

När som jag kom till heden
jag var så fet och tjock,
att självaste fanjunkaren
han hade ingen rock
som jag kunde få på
för di alla var för små,
med byxorna va vida,
di räckte gott för två.

En kväll jag gick och posta
sen klockan slagit sju,
då kommer där en krigare
i sällskap med sin fru.
Och jag tog munnen full av vår
och jag ropte: I gevär!
och hela vakten skyllra
för en ståtlig volontär.

DEN GLADA EXERCISEN

Ja, här får vi marschera upp på Revingeled
i kronans blåa rock och i svärhackle med.
Med det blanka geväret som är smort med armol
och en knivbajonett utav stål, stål, stål.

Refr.:

För den glada, glada, glada exercisen
för den glada, glada, glada exercisen.
Med det blanka geväret som är smort med armol
och en knivbajonett utav stål, stål, stål.

På ryggen vi bära en kalv som är stor
där rymmes kappa, skjorta, byxor, strumpor och skor.
Då bära vi som snigelen ett hus på vår rygg
och om natten sover vi i den så trygg, trygg, trygg.

För den glada etc.

Och visiteras skall ju persedlarna ibland
och då saknas mycket som man ej finna kan.
Och ni kan väl tänka er det skulle bli ett snack
ifall man saknade en hel barack, rack, rack.

För den glada etc.

På tjugo öre leva vi var dag i sus och dus
och röka på vår Melba och tugga på vårt snus.
Och från Veberöd det kommer en liter ibland
då får vi oss en tår upp på tand, tand, tand.

För den glada etc.

Vi bor uti en lya som kallas logement,
och där är nog så bra fast ibland där luktar skämt
för när man har ätit bruna bönor och fläsk
det händer att lukten blir besk, besk, besk.

För den glada etc.

Från skolan det visste vi ju innan vi kom hit
att Moses gick på ökenmarsch med judakompani,
men hur vi läste mosebok på alla sätt och vis
ej läste vi om Moses exercis, cis, cis.

För den glada etc.

Ibland har vi eldstrid och post och patrull
och rycker fram i ansatser, kastar oss i kull,
och att sedan dolt få besätta ett krön,
det blir till sist vår mödas hela lön, lön, lön.

För den glada etc.

Minst en gång i veckan har vi marsch hela dan,
och inte nog med det, vi får slåss av bara fan
med fiender som bära kring hackan vita band
och åla sig med bössan i sin hand, hand, hand.

Och har man ej nog fiender så har man ju en sed
att man bär stora skärmar att markera dem med,
och lunkar där en basse med en skärm i vägens damm,
strax ser man en kolonn marschera fram, fram, fram.

REVINGETRALL

För den glada etc.

När efter dagens övning man åter kommit hem
ska knapparna va blanka så man speglar sig i dem,
och skulle inte putsen vara vårt befäl till lags,
en straffkommendering får man strax, strax, strax.

För den glada etc.

Det enda som vi saknar här det är vår lilla vän
som man så ofta tänker på uti sin ovansäng.
Men denna långa tid ett slut väl en gång har
och som ett skott man då till henne far, far, far.

För den glada etc.

Och viljen I nu veta vem som diktat denna bit
så är det en beväring på sjätte kompani
och som ni har prövat så går det ju nock
att dikta uti kronans blåa rock, rock, rock.

För den glada, glada, glada exercisen,
för den glada, glada, glada exercisen.
Och som ni har prövat så går det ju nock
att dikta uti kronans blåa rock, rock, rock.

KAPTENEN ÄR EN STILIG KARL

Kaptenen är en stilig karl
om bara han blir rakad,
å ja, å ja, å ja,
och sen sade jag:
Hallå! Hurra!
Om bara han blir rakad,
å ja, å ja, å ja,
och sen sade jag:

När vår kapten blir riktigt glad
så bjuder han på dricka,
å ja, å ja, å ja,
och sen sade jag:
Hallå! Hurra!
Så bjuder han på dricka,
å ja, å ja, å ja,
och sen sade jag:
Hurra!

Ska ja si vad ja ved
Så e Revinge hed
Nåd som ingen beväring vill glemma,
Mitt i all vår fortred
Har den mer å mer blev
Te en plätt, där de glaa hör hemma.

Där ggår påga och trör.
Spänner lägg, gör honnör
Leger kri å försöker å skjuda
En e rag som en ping
Å en ann går lit ving,
Somma kryber ihob i en knuda.

Så har många gåd fram,
Å en hel del fick skam,
När de va litta tröja å flötta,
Men vårt mesta befäl
Mente pågarna väl,
Å då ble vi som lydia glötta.

När en travad se trött,
Fick en eda se mätt
Å ha benen me ro i baracken.
Å då hade en tid
Te å sjonga en bid
På en puda som stack en i nacken.

Titt vi sad för å lyss
Te pashaser å hyss:
De va morsamma livade kvälla!
Å de lilla vi sa
Kom så vänlig å bra,
Så vi glemde bå pysa och gnälla.

Gamla Revinge hed!
Va vi trivdes å sled.
Va vi morra å samsas å grina!
Den som mings sinda da,
När han gick där i ra,
Han ble liasom mill i sin vina.

GÅR NI MED

1
Går ni med
går ni med
uppå Revingeby
det är kostsamt
men ärligt och gott

2
Går ni med
går ni med
över än efter va'n
det är fan
vad man törstar iblan'

3
Jag gick med
jag gick med
jag blev sned
jag blev sned
minns ej allt
men en del har jag hört

4
När omsider till heden
jag kom i morgondis
dubbeleken var skog på nå't vis
Jag gick med
jag gick med
i kamraternas led
ty det kräver en kär gammal hed

3
Hedentermus bevaringsvis, från Perin, i.e.

21

Klockan ses vi stiga upp
Tvättas över bara kropp
Sen gå vi till matis
Sittar och potatis
Sen sei är det rykt och ans
Sängen bäddas skall med ejlans
Filtten på madrassen
Slätas fill med tarren!

Ur visbok från

1910.

Uthad
(diagonies)

Refräng.

Hjuran det fiskar på af fentem
Att nu ij mera fäslu danten
Men alla dar skall man vara helar
Stå i "giov alit" hålla tukt
Gå på vakt - af all makt
Men på lövsten får man pärmins
För att träffa fjätkan sin

22

Första månadens frokost rask
Första in och det med hast
Nu skall man exera
Gå nog grann march med m.a

Imidst dagen är så lång
Att man tycker mängen gång
Rad är det för någ
Tänk om jonsom säge

Refång.

Hejran det fristar på af fanthen - - - -

23

Men det vänta är ändå
När man uppi märks spall gå
Ingen suckning är det
Då när löjtnant ser det
Solen skiner väldigt brett
Luften luktar bara svalt
Men fast brätt är mängen
Tar man i med rängen

Refång.

Hejran det fristar på af fanthen - - - -

24

Ärter rängnar till och till
Fast det inte är så lätt
Men så är fläskbiten
Alltid ganska liten
Får man kaffe eller te

Det kan ingen ~~ämbets~~
Och som slut på dagen
Får man gröt i magen

Refång.

Hejran det fristar på af fanthen - - - -

25

Krigarns ljusligt sköna lott
Ja jag minnar bara blott
Kan man godt fördraga
Ej oss höres klaga
Skön är uniformens glans
Flickan mörkt lugn och sans
När den lilla charmen
Fyglas mot krigarbarmen
Refång.

Hejran då glömmes exercisen
Rukens handdräkningen och servisen
Då är man glad som kungen på sin dag
Skappar till tiller nått - Trycker till på vitt nått
Hej! Hurra! Så är vår krigarred
På det glada Beringskud.

Slutskriften i Skanör af
Piktor Anderson. Den 29/11 1915.

Bevåningsvisa.

Det var en Lördagsmorgon
vi for till Refvinge upp till den
stora heden där man slita får och
gå ja där man får erera med
mara och gevär. Vi tog farväl ut
af lilla vännen här.

På bar det af till Tåget uti en
jätta hast tra att det haften så-
dan lost Vi hurra och vi sjönga
ty vägen den var lång Oer allt
var det munterhet och sång. På
Tåget fick vi brännin och tilltog om
vi tro.

Men snart var det tid att stanna vid
Refvinge station. Och när vi kom af Tåget
så blef vi stälda på ett led I skulle
se om varenda har var med Så bar
det af till heden fast solen brände
het och upp och ned för backe som
ingen fan har sett

Den ene gick och sjönde den andra
gick och svar och den tredje i lands-
vägsdiktet for Så komma vi till
heden och därför detta blif att alla
vara pojkar kom på andra kompani
Så fick vi våra patter men vithen
syn att se Vi stod och skrattade
så haften gick ur led.

V

Den ena fick en rock som räckte till
för två den andra ett par byxor
som var en aln för små Ni skall
se det var en äkta kronans kar.

VI.

På andra dagens morgon vi i ha-
sårnen vaknar upp Det värkte
utaf bakkus uti vår arm a kropp Det
ropades uppstälning till gröten skall vi
gå. Vi gick med men för oss fick grö-
ten stå VII 2.

En gång uti rechan är ut på fält-
marsch gå och trampa kring på länds-
vägen med jernbestagna skor Och när vi
vil på lagt oss så skall vi ^{uppnå} ~~uppnå~~ ~~uppnå~~
~~uppnå~~ uppnå och koka mat. En bevaring
för inte vara lat.

VIII. e.

Och när vi väl får lagt oss uti vår
säng så varm vi vakna uti matten
tyr ute går alarm På får man maran
på sej och sedan utt och gå De, e
djäligt det kan ni nog förstå.

IX. 25

Men skit i den som ger sej det
gjorde inte jag. Ty alla våra
grabba de har ett gäbla godt geni.
Vi Tänger på den dagen då vi skall
resa hem till vår luter och till vår
lilla vän X. v.

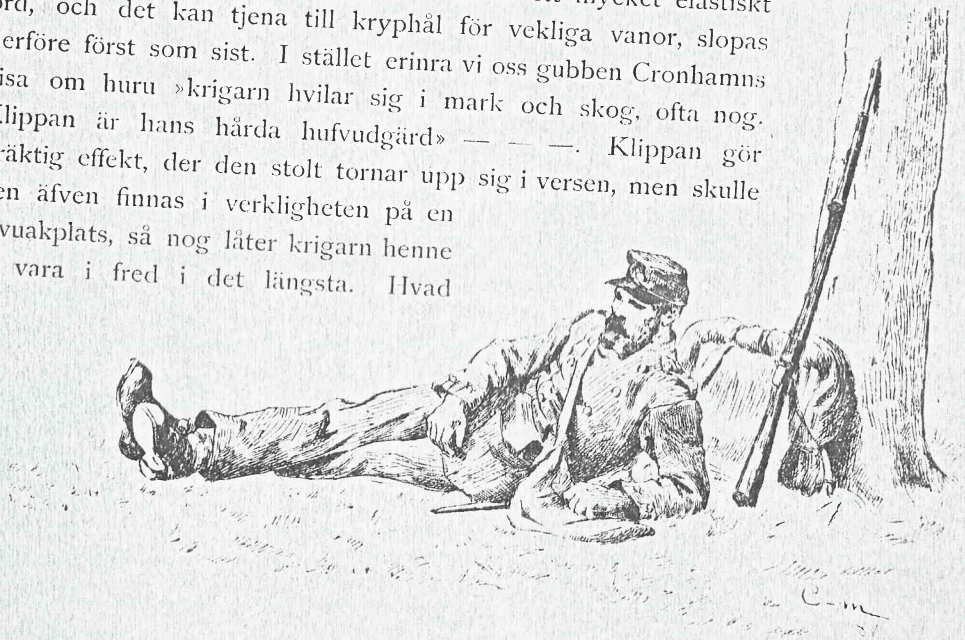
Men 180 dagar det tar väl en gång
slut. Då vi så gläd i hägen från
Refvinge rycker ut de skall vi ta igen
vad vi då förlorat har och leva rullan
vår enotlarste dag. (Slut.)

raskat undan med ätningen och sedan inrättat det bekvämt åt sig med hufvudet lutadt mot en sten, just nyss slumrat in, då helt tvärt det ödesdigra ordet uppställning ljuder, marschen anträdades åter, och hetta samt landsvägsdam återbördade sina offer.

Om man inbillar sig att missmod och surmulenhet under sådana förhållanden öfverallt råda i leden, så misstar man sig verkligen; det ges nog något sätt att förkorta tiden, ett gammalt och välkänt sådant, och som af ålder haft burskap bland knektar på marsch är — Ni har redan gissat det — sången. Visor och sånger på alla möjliga, jag hade så när sagt omöjliga, melodier aflösa hvarandra. Melodierna äro ibland rätt egendomliga, och många af rask och liflig rytm, som lämpa sig väl att marschera efter. Innehållet är af omvexlande art; än krigiskt och heroiskt, förhållande den raske soldatens mod och stridslust; än patriotiskt, talande om trohet och hängifvenhet mot konung och fosterland; än någon gång satiriskt, såsom t. ex. då bonden med sina små vyer och sin snålhet spelar en slät rol gentemot soldatens storsinne och ädelmod; än — och detta är den betänkligaste diktarten — erotiskt och då sannerligen ej alltid af det blygare eller ädlare slaget; man får minsann ej vara finkänslig för att vara åhörare af en del af dessa visor, som röra sig om soldatens kärleks- och frieriäffärer; der fins knapt spår af idealisering, våra argaste realister skulle kunna känna sig mer än tillfredsställda. Soldatens cynism ligger dock mer på läpparne, mer på ytan — villigt medgifvet, att den ej ens borde finnas der — än djupare in; personligheten är ej genomträngd deraf, kärnan är frisk och sund; der finnes god metall på djupet, om än ytan är något skroflig och opolerad. Sångarne placeras vanligen i tēten; en och annan harskning för att få det värsta dammet ur strupen och så brakar det löst. Hur ofta har jag ej sjelf fordom marscherat med i en dylik rask sångarkrets, der det mindre kom an på konstmessigheten än röststyrkan och framför allt på uthålligheten; hur ofta har jag ej skrålat med af hjertans lust och dervid känt mig helt morsk öfver att bli uppmärksammas af några framstående förmågor i sångarleden såsom en ej förkastlig tillökning i den väldiga unisona kören. Man gick ibland mera metodiskt tillväga i uthållighetens intresse, ty jag försäkrar det käns efter, att i full packning och under brinnande marsch sätta till med full hals och låta både ord och melodi komma till sin rätt. Derför anordnades emellanåt vexelsång, så att en afdelning levererade de två första stroforna af versen, och en annan de båda följande, eller också tog den ena sjelfva sången och den andra refrängen eller omqvädet, ifall sådant förekom. — Ljuder manne ännu i dag soldatens sång lika frisk och glad som förr, eller har någon förändring låtit sig märka? Man stannar kanske litet tankfull och tvekande inför denna fråga och dröjer visst en stund med svaret. Jag vet och har hört omtalas från flera regementen, att den nya tidens religiösa åskådningssätt mångenstädes har tystat de forna glada visorna, så att den mun, som uppstämmer de moderna andliga sångerna, numera ej gerna öppnar sig till någon sång af verldslig art. Nog sjungs det ännu der och hvar i kompanierna, men man säger att det ej är med den forna klämman, man stämmer icke in med lif och lust. Man deltar ej heller så allmänt som förr i sång och skämt och drar sig mera undan för dylika nöjen. Jag stannar, som jag

nyss sade, litet tankfull framför detta faktum. Ej som skulle jag på minsta vis sakna de grofva sänger, det plumpa skämt, som allt för ofta kom fram; nej, bort gerna med denna och all annan råhet i ord och handling, men jag saknar och saknar djupt det glada och frimodiga åskådningssätt af lifvet, som alstrade de många friska sänger af originel och ofta ganska oförarglig art, hvilka klingade så friskt under marschen och lifvade dess enformighet, på samma gång jag beklagar om de för alltid skulle hafva försvunnit från soldatens läppar tillika med det godmodiga harmlösa skämt, som under rasten och vid bivuaken framlockade smittande skrattsalvor.

Bivuaken! Ja, der ha vi just sjelfva spetsen och det högsta utsprånget på den militära bygnad vi företagit oss att teckna, för så vidt som den utgör den punkt af soldatlifvet, som allra skarpast sticker af från de former, under hvilka det sociala lifvet vanligen framträder. Om redan hvarje form af lägerlifvet i detta fall framvisar många egendomligheter, så är detta ännu mer förhållandet med bivuaken. Kommer någon hit och för med sig många af de behof, som det civiliserade lifvet i öfverflöd skapat, — ack, hvad han har för en klen utsigt att få dem tillfredsställda. Mat? Fins visserligen att tillgå i truppens mattornistrar äfvensom i befälets kantiner, om trossen är till hands. Dryck? Vi äro förvissade att reglementets föreskrift att bivuakplats bör utses ej långt från vatten blifvit uppmärksammas. Finnes ej annan dryck? Jo, möjligen har en och annan af soldaterna på mattornistrarnes botten någon mindre bränvinsflaska, hvilken befinner sig der med samma rätt, som en flaska med stjernbestrodd etikett, signerad Martell eller annat namn på någon konjaksfurste, befinner sig i officerarnes kantin. Bra liggplats? Bra är ett mycket elastiskt ord, och det kan tjena till kryphål för vekliga vanor, slopas derföre först som sist. I stället erinra vi oss gubben Cronhamns visa om huru »krigarn hvilar sig i mark och skog, ofta nog. Klippan är hans hårda hufvudgård» — — —. Klippan gör präktig effekt, der den stolt tornar upp sig i versen, men skulle den äfven finnas i verkligheten på en bivuakplats, så nog låter krigarn henne få vara i fred i det längsta. Hvad

Liggande soldat.

Tvedöravisa

En dag uti maj månad jag till Tvedöra for
med mod uti mitt hjärta och en matpåse stor.
Kokard var fäst på mössan och mössan satt på sne
och att jag var en krigsman, det kunde man nu se.

Jag lade bort bondtröjan och byxorna också
och klädde mig nu genast i vapenrocken blå,
och uti kronans byxor som voro av buldan,
i denne min mundering jag modig blev och grann.

Envar beväringssyngling för plägsed alltid har
att matskrin med sig föra då han på lägret far.
På kronans traktamente man knappast kan sig stå
heist när man sällan brukar med tommer mage gå.

Med kosteliga rätter fullproppat skrinet var,
en präktig fläskaskinka och äggakaka rar
och smör uti en bytta och räkta lammalår
och brännvin på en läjel när man vill ha en tår.

En korporal först skulle mig lära till att gå,
men det var fan till kaxe att vara noga på.
Jag kunde vara säker att jag på ryggen fick
om jag i mina hasor skevbent och krokig gick.

Den stränge korporalen i vrede till mig röt:
På dina hasor rä ta ditt satans ärkenöt.
Håll dina armar stadigt, sätt ej din bakdel ut
och se ej ned i backen och häng ej med din trut.

Jag brydde så min panna att svetten ur den dröp
och korporalen ofta om näsan hårt mig nöp.
När jag blev kommenderad att göra höger om
det hände ganska ofta jag gjorde vänsterom.

När jag nu lärt marschera som riktig militär
och kunde takten hålla så fick jag ett gevär
att därmed tempo göra på mångahanda sätt
och överst på geväret var fäst en bajonett.

En löjtnant grym och bister nu träder fram för mig,
han drager ut sin värja och rätar upp på sig.
Mustascherna han vrider och ropade giv akt!
och gör nu alla tempo med hållning och med takt.

När nu jag exerceerat i fulla timmar tre
då hade jag stor längtan att i matpåsen se.
Till mina kammerater jag sade: gossar blå
hur fläskaskinkan smakar, kom låt oss pröva på.

Utav de många tempo man härlig aptit får
och då är gott att hava ett rökat lammalår,
och att en läjel hava med brännevin uppå
som kan en krigsman liva när modet svikta må.

Den bästa exercisen dock i matpåsen är
och smakar vida bättre än skylåra med gevär.
Jag mår såⁿ väl när magen liksom en trumma står
och den motsatta ända till musikant jag får.